

3) Kjøb af selvøbde Kreaturer, medmindre Dyden er opstaaet af en større Læsion eller et Sygdomstilfælde, som af den besigtigende Dyr-læge ikke antages at kunne medføre nogen Fare ved Nydelsen af Kjødet;

4) Kjøb af Kreaturer, der have været angrebne af Miltbrand inklusive miltbrandagtig Nosen;

5) af Snive;

6) af Vandstræk;

7) af Pyæmi og Septikæmi, fornemmelig Kælningssfeber;

8) af tintebe Svin, hvor Tinterne i rigelig Mængde findes i de Muffelpartier, hvor de sædvanlig have Sæde; fremdeles

9) alle udvendige Organer, Kirtelsubstantis og Indvolde af Kreaturer, der have lidt af Lungetuberkulose, medens selve Kjødet af den Art Kreaturer tør anses for uskadeligt."

§ Henhold hertil er det netop, at Sundhedskollegiets Flertal andrager om, at der maa udkomme en Lov, der gaar ud paa, at intet fygt eller selvøbt Kreatur sælges til Føde for Mennesker, forinden det er synet af en Dyr-læge, der har erklæret det for tjenligt dertil, og at Dyr-lægen skulde foretage dette Efterfyn overensstemmende med en Instrux, som Justitsministeren havde at udarbejde. Naar altsaa det ærede Flertal, som sagt, vil slaa Paragrafen i Lovforslaget ihjel ved Hjælp af et Mindretal i Sundhedskollegiet, vil jeg se at holde den ilive ved Hjælp af Flertallet i Sundhedskollegiet; men jeg skal ikke forbylge, at jeg har en vis Fornemmelse af, at Flertallet i Udvalget ogsaa bliver Flertal i Thinget, og jeg vil da, som sagt, notere i dette Things Annaler, at man engang ogsaa har taget Hensyn til et Mindretals Udtalelser. Kun i den Forudsætning, at Forslaget under Nr. 27 ikke vedtages, har jeg været med at stille et Par Ændringsforslag. Det første af disse gaar ud paa at indskrænke § 5 til stort Kvæg, Heste, Kalve, Faar og Svin, og derhos ere vi af den Formening, at Kjøb af selvøbde Kreaturer ikke blot ikke maa sælges til Forhandling, men overhovedet ikke uden at være underlagt af en Dyr-læge maa tjene til Menneskeføde, og vi stille derfor under Nr. 29 et Ændringsforslag i den Retning. Med Hensyn til Forslaget af Mindretallet under Nr. 1 om at lade § 6, der indeholder Straffebestemmelserne, udgaa, har jeg allerede udtalt mig. Flertallets Forslag under Nr. 31, 33 og 35 gaar kun ud paa at bringe de nye Bestemmelser efter vor Mening bedre i Harmoni med Straffeloven,

end Tilfældet er, som der staar i Lovforslaget. Under Nr. 39 har Flertallet under Nr. 2 stillet et Forslag om, at der foruden Bekjendtgjørelse af Domfældelser tillige skal ske Bekjendtgjørelse af andre retslige Afgjørelser i deslige Sager. Tingen er nemlig den, at i mange Tilfælde ville Forseelser imod den Lov, som der her er Tale om at lade emanere, blive afgjorte ved Retssforlig. Det forekommer os, at det er naturligt, at ikke blot Domfældelser, men ogsaa deslige retslige Afgjørelser maatte bekjendtgjøres og bringes ud i Offentligheden. Undtagne deraf mener man kun maatte være Fristedelsesdomme, medmindre den Sigtede begjærer disse offentliggjorte; derfor have vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 40. Endelig have vi i Stedet for Udtrykket i § 11 om, at Bekjendtgjørelsen skal ske i Stedets mest udbredte Blad, troet det hensigtsmæssigt bestemt at angive, hvor en saadan Bekjendtgjørelse skal ske, og derfor i Forslaget under Nr. 41 foreslaaet, at Bekjendtgjørelsen skal ske i Stedets mindst 5 Gange ugentlig udgaaende Blade. Jeg tror, dette vil bidrage til at vække mindre Misnøje, hvis Bekjendtgjørelse ikke finder Sted i alle stedlige Blade. Med disse Bemærkninger skal jeg paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget med de af os foreslaaede Ændringer. Det er vor Overbevisning, at der ved denne Lov, naar den bliver ændret saaledes, som vi have foreslaaet, vil være gjort et virkelig Fremskridt i en Retning, som vi ere overbeviste om vil vække almindelig Tilfredshed og ikke mindst blandt den mindre bemidlede Del af Befolkningen, der paa mange Maader lider under den nuværende Tilstand.

Buff: Der er et gammelt Ord, der siger, at den, der tier, samtykker. Derfor vil jeg begynde mine Udtalelser med at gjøre en Modbemærkning til den sidste ærede Taler, der i sin Indledning angreb den ærede Ordfører, da jeg ved at tie maatte kunne anses for at være enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem mente, at det Mindretal, hvortil den ærede Ordfører hører, kunde ligesaa godt vent ud sige, at det ingen Lov vilde have ud. Det forekommer mig, at det vilde være at gjøre dette Mindretal Uret. Jeg har i alt Fald den Opfattelse, at de Herrer af Mindretallet ville gjerne have en Lov. Hvis de vare Modstandere af Loven, vilde det være mærkeligt, at de da vilde være med til at forlange den udvidet trods os Andre. Jeg tror, de vilde være med til at have Loven, men jeg tror rigtignok, at den sidste ærede Taler har Ret i, — og det beder jeg det ærede Thing bemærke — at dersom vi følge dette Mindretal i dets Ændringer og ikke stemme imod disse Ændringer, saa faae vi ingen Lov ud. Da nu baade den ærede Ordfører og den sidste ærede Taler have faaet det som mulig gjort sig Flid for at bevise, at der er Krang til en saadan Lov, forekommer det mig,